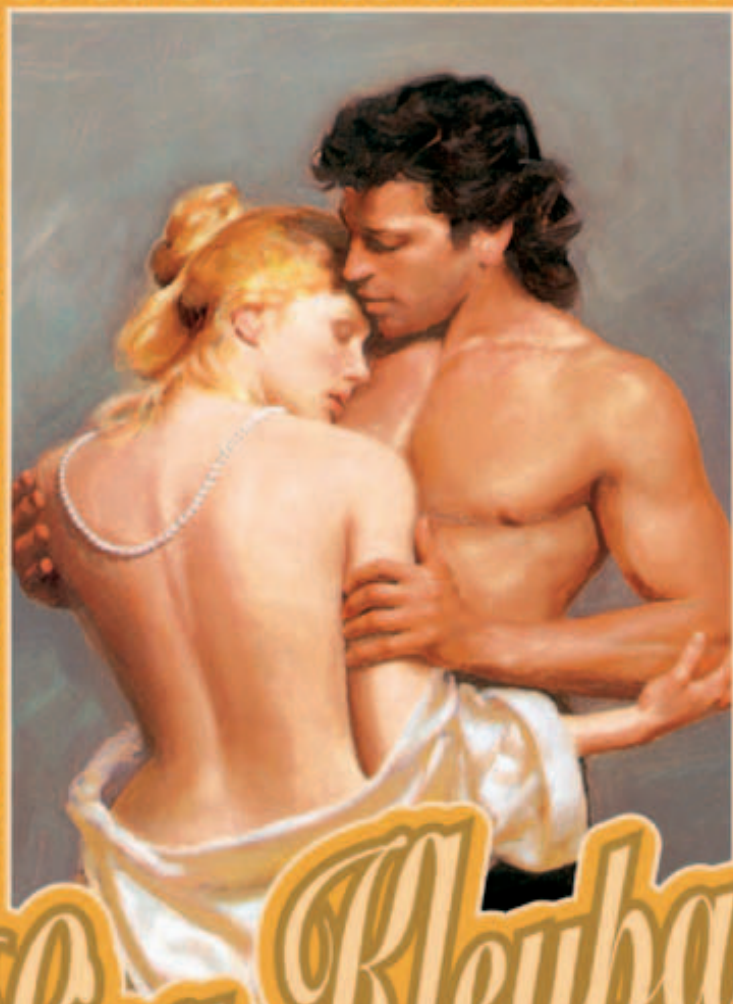

Lisa Rleybas

HLAS SRDCE

Lisa Kleypas

HLAS
SRDCE

2012

Copyright © 2003 by Lisa Kleypas
Translation © 2003 by Jana Vlčková
Cover design © 2003 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena
ani reprodukována bez předchozího písemného souhlasu majitele práv.

Z anglického originálu WORTH ANY PRICE,
vydaného nakladatelstvím Avon Books, New York 2003,
přeložila Jana Vlčková
Odpovědná redaktorka: Lenka Vymazalová
Korektura: Michaela Kontriková, Hana Bončková
Technický redaktor: Martin Pěch
Sazba: Dušan Žárský
Obálka: Radek Urbiš
Vydání druhé, v elektronické podobě první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava,
v červnu 2012

ISBN 978-80-7303-783-3

Své tchyni, Iretě Ellisové,
za všechnu lásku, velkorysost a pochopení.
Kdykoliv jsme spolu, cítím se šťastná.

S láskou a vděčností
L. K.

PROLOG

LONDÝN 1839

Ač čtyřiaadvacetiletý, nevěstinec toho dne navštívil poprvé. Nick Gentry proklel sám sebe. Styděl se za krůpěje ledového potu, jež mu orosily obličej. Stravovala jej nesnesitelná žádostivost a zároveň obestírala hrůza. Léta se podobným podnikům vyhýbal. Nyní však zoufalá touha po spojení převážila nad strachem.

Přinutil se vystoupat po schodišti k veřejnému domu paní Bradshawové. Stavení z červených cihel hostilo vybranou klientelu. Všeobecně se vědělo, že noc strávená ve společnosti jednoho z děvčat paní Bradshawové stojí celé jmění. Jednalo se totiž o dokonale vychované dámy. O to nejlepší, co svět londýnských prostitutek nabízel.

Peníze Nickovi starosti nedělaly. Hravě zaplatil jakoukoliv sumu. Svého času si slušně vydělával coby soukromý lovec zlodějů. Kromě toho mu do kapsy plynuly vysoké částky z řízení zločineckého podsvětí. Takový způsob života mu zajistil jak přebytek prostředků, tak nepopíratelnou proslulost. Veřejnost ho obdivovala, podvrtné živly se před ním třásly děsem, strážníci z Bow Street ho nemohli ani cítit. Považovali ho za bezcharakterního darebáka a pohrdali jím. V tom směru se nemýlili. Skutečně neměl žádné zábrany. Pohyboval se v prostředí, kde jsou skrupule jedině na obtíž, a proto na ně nedbal.

Z rozzářených oken k němu plynula hudba. Pozoroval elegantně oblečené muže a ženy. Chovali se tak nenuceně, jako kdyby si užívali večírku u některého z příslušníků místní honorace. Ve skutečnosti však prostitutky pouze čile obletovaly své zákazníky. Tento svět neměl nic společného s prastarým řemeslem, pro-

vozovaným poblíž Fleet Ditch, kde umolousaná nočňátka za šilink uspokojovala své kunčafy ve špinavých uličkách.

Nick vtáhl hlavu mezi ramena a chopil se mosazného klepadla. Rázně zabušil do dveří. Objevil se portýr a s kamenným výrazem se otázel, co si pán přeje.

To je snad jasné! bouřil se v duchu Nick. „Rád bych se seznámil s jednou z vašich dam,“ pravil však nahlas.

„Obávám se, že paní Bradshawová v tuto hodinu již nové hosty nepřijímá, pane...“

„Povězte jí, že přišel Nick Gentry.“ Zastrčil ruce pevně do kapes a vyzývavě se na sloužícího zadíval.

Muž vytřeštil překvapením oči. To jméno dobře znal. Otevřel pohostinně dveře dokořán a zdvořile sklonil hlavu. „Ano, pane. Kdybyste laskavě počkal ve vstupní hale. Oznámím paní Bradshawové, že jste zde.“

Ve vzduchu se vznášela mdlá vůně parfému a kouře z doutníků. Nick se zhluboka nadechl a rozhlédl se kolem sebe. Podlahu pokrýval mramor, stěny lemovaly vysoké bílé pilastry. Jediný zdobný prvek představoval obraz nahé ženy zhlížejí se v zrcadle. Jedna z dokonale namalovaných ruček spočívala vysoko na stehně. Nick fascinovaně zíral na akt ve zlatém rámu. Odraz v zrcadle se jevil malinko rozmazaný, delikátní trojúhelník malíř vykouzlil jemným poklepáváním štětce. Mladík měl pocit, že má žaludek plný ledového olova. Halou prošel číšník v černých kalhotách, nesoucí na tácu sklenice s vínem. Nick bleskově sklopil oči.

Celou svou bytostí si uvědomoval, že má za zády vchodové dveře. Stačí se jen obrátit a odejít. Jenže se zbabělostí se potýká již dlouho. Ať se už dnes v noci odehraje cokoli, musí si tím projít. Zataľ dlaně v pěsti a upřel zrak na nablýskanou podlahu. Šedé a bílé dlaždice odrážely třpyt křišťálového lustru nad jeho hlavou.

Náhle se ozval lenivý ženský hlas. „Je mi velikou ctí přivítat vás ve svém domě, pane Gentry. Zdravím vás.“

Očima spočinul na lemu modrých sametových šatů a putoval výš, až jej zarazil pohled živých duhovek barvy sherry. Paní Bradshawová byla vysoká žena smyslné postavy. Smetanovou pleť tu a tam zdobily jantarové pihy, volně sepnuté kaštanové vlasy splý-

valy na ramena v bohatých loknách. Nepatřila mezi klasické krásky – tvář měla příliš hranatou a nos poněkud delší, nicméně nepostrádala styl. Vždycky pečlivě upravená, zdůraznila své přednosti a dovedně podtrhla vše, co k ní muže přitahovalo.

Usmívala se tak nenuceně, že z Nicka opadlo napětí. Později zjistí, že podobným způsobem jako on reagují zpočátku mnozí. Avšak v přítomnosti charismatické Gemmy Bradshawové se obvykle brzy uklidní. Stačí jediný pohled a člověku je okamžitě zřejmé, že tuto dámu nevyvádí z míry nekultivovaná mluva a boty na stole, že ráda žertuje, neostýchá se, ani nad nikým neohrnuje nos. Muži Gemmu zbožňovali, ona je ve všech směrech ctíla.

Věnovala Nickovi úsměv plný pochopení a uklonila se tak, aby si mohl zcela vychutnat pohled do odvážného výstřihu. „Hádám, že jste se přišel pobavit. Vaše návštěva není služební, že?“ Krátce přikývl. Gemmin obličej se rozzářil. „Výborně. Pojďte, projdeme se spolu po salonu. Pohovoříme si o tom, co vám můžeme nabídnout.“ Přistoupila k nesmělému návštěvníkovi a zavěsila se do něj. Nick sebou škubl. Vší silou se ovládl, aby se od ní instinktivně neodtáhl.

Madam neuniklo jeho prkenné držení těla. Ustoupila tedy stranou a dál pokračovala v konverzaci, jako kdyby se nic nestalo. „Tudy, prosím. Moji hosté rádi hrají karty či biliár, případně odpočívají v kuárně. Promluvit si můžete s tolika děvčaty, s kolika jen chcete. Až se pro jednu rozhodnete, odvede vás do pokoje v patře. Účtujeme hodinové sazby. Osobně jsem na výchovu dívek dohlížela, a jak brzy zjistíte, každá vyniká v jiné oblasti. O svých představách si přirozeně nejprve promluvíte se mnou. Ne všechny mé svěřenky snesou poněkud drsnější zacházení.“

Vstoupili do rozlehlé místnosti. Sotva Nicka spatřily, začaly s ním některé dámy okatě flirtovat. Vypadaly zdravé a čistě. Na prostý opak zoufalkyň šlapajících chodníky poblíž Fleet Ditch a Newgate. Cukrovaly se svými klienty, vesele repetily, tvrdě smlouvaly. Chovaly se stejně uvolněně jako paní Bradshawová.

„Ráda vás několika z nich představím,“ zazněl mu v uchu majitelčin vemlouvavý hlas. „Zaujala vás některá?“

Nick zavrtěl hlavou. Říkalo se o něm, že je obdařen výmluvností a arogancí. Tak jako mnozí šejdíři, i on dokázal konverzací

proplovat hladce jako úhoř, žertovat, a přesto mít situaci neustále pod kontrolou. Teď však jej slova zradila.

„Smím vám nějakou nabídnout? Velice oblíbená je ta černovláska v zelených šatech. Jmenuje se Lorraine. Je živočišná a divoká. A obdivuhodně bystrá. Ta dívka, jež stojí vedle ní, blondýna..., to je Mercia. Tichá a jemná. Mnohým klientům se právě proto zamlouvá. Nettie, to je ta maličká u zrcadla, nabízí pánům rozličné exotické služby...“ Paní Bradshawová si povšimla Nickova upjatého výrazu a zarazila se. „Nebo snad dáváte přednost kouzlu nevinnosti?“ navrhla měkce. „Mám tady děvče z venkova, které skvěle sehraje nedotčenou pannu.“

Kéž by Nick věděl, co by jej oblažilo nejvíc! Klouzal po nevěstkách očima. Tmavé, světlé, štíhlé, kypré, holky všech představitelných tvarů, barev a velikostí. Z velkolepé nabídky mu šla hlava kolem. Představil si, jak jde s jednou z nich do postele, a polil ho ledový pot.

Pohlédl na paní Bradshawovou. Z příjemných očí vyzařovalo teplo a pochopení. Zvýrazňovalo je obočí o několik odstínů tmavší než vlasy. Vábila ho k sobě oblým tělem a smyslnými měkkými ústy. Avšak byly to pihy, co rozhodlo. Jantarové skvrnky, ozvlášťňující bledou pokožku, jej přinutily k úsměvu.

„Jste jediná, která tu za něco stojí,“ slyšel se říkat.

Okamžitě sklopila rusé řasy, aby skryla pohled výmluvných očí. Netušil, co si o jeho troufalosti myslí, vycítil však, že ji překvapil. Uculila se. „Jaký nádherný kompliment, pane Gentry. Nicméně já se svými klienty nechodím. Dny, kdy jsem se sama věnovala řemeslu, jsou dávno tytam. Proto mi dovoluňte svěřit vás do péče svých děvčat.“

„Ale já chci *vás*,“ trval na svém.

Paní Bradshawová si uvědomila, že hovoří upřímně, a tváře jí zrůžověly. „Dobrý bože,“ vyhrkla nevěřičně a rozchechtala se. „Vy ale umíte přivést zralou ženu do rozpaků. A to jsem se domnívala, že mne v osmatřiceti už nic nepřekvapí.“

Nick se tvářil vážně. „Zaplatím vám, co si řeknete.“

Madam nevěřičně zavrtěla hlavou. Stále se usmívala, přesto mladíkovi neuniklo, že o něčem horečně uvažuje. „Nikdy nejednám s horkou hlavou. Je to jedna z mých zásad.“

Nick ji opatrně vzal za ruku. Něžně ji svíral v prstech, bříšky prstů hladil jemnou dlaň. Jednalo se o velice důvěrné gesto. Ačkoliv měla dlouhé štíhlé prsty, v jeho mohutné široké dlani se skoro ztrácely. Náruživě ji laskal. „Každé pravidlo má být čas od času porušeno,“ vemlouval se.

Žena k němu pozvedla oči. Zdálo se, že ji v jeho předčasně vyzrálé tváři něco zaujalo. Zčistajasna se rozhodla. „Pojďte se mnou.“

Nick ji následoval, nedbaje zvědavých pohledů, které je vyprovázely. Prošli halou. Vedla ho po točitém schodišti vzhůru, do soukromého apartmá. Byt si promyšleně zařídila pohodlným polstrovaným nábytkem. Stěny zdobily francouzské tapety, v krbu plápolal oheň. Na příborníku v přijímacím salonu se třpytily křišťálové karafy a poháry. Paní Bradshawová vzala ze stříbrného podnosu napoleonku a významně mu ji ukázala. „Brandy?“

Okamžitě přikývl.

Nalila mu pořádnou dávku zlatavé tekutiny. Pak se natáhla po sirkách a zručně zapálila voskovici ve zdobeném svícnu. Přidržela sklenku za stopku a přiblížila nápoj k plameni. Jakmile se zahřál k její spokojenosti, předala mu jej. Tímto způsobem mu zatím žádána žena nápoj nepřipravila. Brandy mělo slabou příchutí lískových oříšků, omamně štípalo v nose.

Nick se rozhlédl kolem sebe. Jednu ze stěn lemovaly police na knihy, plné svazků vázaných v kůži. Přesunul se ke knihovně blíž a jal se zkoumat jednotlivé hřbety. Ačkoliv nečetl zrovna nejlépe, brzy zjistil, že většina titulů se týká potěšení těla a anatomie.

„Můj koníček,“ zavrnila madam. Oči se jí vyzývavě leskly. „Sbírám knihy popisující milostné rituály rozličných kultur. Některé spisy jsou opravdu vzácné. Za více než deset let jsem shromáždila opravdovou studnici poznatků z oboru, který mne skutečně zajímá.“

„Určitě je to poutavější, než sbírat krabičky od šňupacího tabáku,“ poznamenal mládenec. Rozesmála se.

„Počkejte tu. Musím si něco zařídit. Neostýchejte se a prohlédněte si zatím moji kolekci.“

Odkráčela do sousední místnosti. Za pootevřenými dveřmi Nick zahlédl okraj lůžka.

Opět mu ztěžkl žaludek. Vyprázdnil sklenici jediným douškem. Cítil, jak se mu útroby šíří tekutý oheň. Poté se přesunul ke knihovně. Zaujala ho kniha v červené kožené vazbě. Jakmile ji otevřel, prastará kůže zaskřípala. Kniha byla plná ručně malovaných ilustrací. Prohlížel si těla naaranžovaná v odvážných milostných pozicích a zalykal se přitom rozpaky. Něco takového si ani nedokázal představit. Srdce mu bušilo jako zběsilé, mužství se vzpínalo dlouho neukojenou touhou. Chvatně proto svazek zavřel a vrátil zpět do police. Jedním skokem přistoupil k příborníku, nalil si brandy a bez dlouhých cavyků je obrátil do sebe.

Opravdu se vrátila brzy. Vyčkávavě se zastavila ve veřejích. Převlékla se do dlouhého průsvitného župánku lemovaného krajkou, široké našasené rukávy splývaly v dlouhých záhybech. Bílé hedvábí nedokázalo zakrýt vztyčené bradavky dmoucích se řader ani zamaskovat svůdný trojúhelník, rýsující se mezi stehny. Příroda ji obdařila dokonalým, smyslným tělem a Gemma to dobře věděla. Strnula ve svůdné pozici s nohou lehce nakročenou, takže se mezi volnými cípy tenoučké řízy skvěla dlouhá alabastrová křivka. Lesknoucí se husté vlasy spadaly v bohatých vlnách až na záda. Nyní vypadala mladší a mnohem zranitelnější.

Nick pocítil, jak mu po páteři přeběhl mráz. Zhluboka a pravidelně dýchal.

„Měl bys vědět, že si milence pečlivě vybírám.“ Naznačila mu, aby k ní přistoupil. „Svým talentem rozhodně neplýtvám.“

„Proč právě já?“ zeptal se Nick náhle ochraptělým hlasem. Přiblížil se k ženě už natolik, aby si uvědomil, že nepoužívá parfém. Voněla mýdlem a čistou pleť. Taková kombinace vzrušuje mnohem víc než jasmín a růže.

„Protože víš, jak se mě dotýkat. Instinktivně jsi na mé dlani našel místo, jež je klíčem k mému vzrušení. Prostředek dlaně a zadní strana kolen. Takovou schopnost má jen málokterý muž.“

Přesto si Nick připadal jako nezkušený panic. Madam toho od něj tolik očekává. Určitě ji zklame. Třebaže se mu ve tváři nepohnul ani sval, srdce mu při tom pomyšlení pokleslo. Vedla jej do vyhráté ložnice zalité měkkým světlem. „Paní Bradshawová,“ ošil se, když ho dostrkala k lůžku. „Asi bych vám měl říct...“

„Gemmo,“ zamumlala.

„Gemmo,“ opakoval poslušně. Střízlivé uvažování ho opustilo ve chvíli, kdy mu z ramen stáhla sako a pomáhala mu je svléct.

Rozvazovala uzel potom zvlhlé vázanky a usmívala se. Neuvěřitelně se přitom pýřil. „Třeseš se jako zelenáč. Copak slavného pana Gentryho tolik děsí představa, že se pomiluje s vyhlášenou paní Bradshawovou? Od takového světáka bych podobnou reakci neočekávala. Panic už jistě nejsi. Kolik ti vlastně je let? Dvacet tři?“

„Dvacet čtyři.“ V duchu se propadal hanbou. Věděl, že před ní svoji nezkušenost neutají. Těžce proto polkl a přiznal se: „Ještě nikdy jsem to nedělal.“

Dokonalé oblouky rusého obočí vystřelily vzhůru. „Nikdy jsi nenavštívil bordel?“

Nějak se mu podařilo vypudit z rozbolavělého hrdla ta pro něho ponižující slova. „Nikdy jsem se nemiloval se ženou.“

Gemma na sobě nedala nikterak znát údiv, přesto vycítil, že je zaskočená. Po dlouhé diplomatické odmlce se taktně otázala: „Znamená to, že ses sblížil pouze s muži?“

Nick, zírající na vzorek tapety, odmítavě zavrtěl hlavou. Panovalo naprosté ticho.

Madam se zvědavostí přímo chvěla. Vystoupala po přenosných dřevěných schodech k vysoké posteli a klesla do měkouchých matrací. Převalila se na bok, vláčná jako rozkošnická kočka. Jelikož se vyznala v opačném pohlaví jako málokdo, mlčela a dál tiše vyčkávala.

Nick se pokoušel vyjadřovat věcně, obtížně přemáhal nejistý hlas. „Jako čtrnáctiletého chlapce mě deset měsíců věznili na tresťanecké lodi.“

Z Gemmina výrazu pochopil, že okamžitě porozuměla. Nebylo žádným tajemstvím, jaké hrozné podmínky panovaly v žalářích. Potměšilí dozorcí mladistvé schválně připoutávali k dospělým zvrhlíkům. „Chápu. Obtěžovali tě tam, přirozeně,“ konstatovala bez uzardění. Poté se podobně neutrálním tónem otázala: „Povedlo se jim to?“

„Ne. Ale od té doby...“ Nick hodnou chvíli nic neříkal. S trudným dědictvím minulosti, které ho neustále pronásledovalo, se zatím nikomu nesvěřil. Přemítal o děsech, jež nedokázal pojmeno-

vat slovy. „Nesnesu cizí dotek,“ hlesl nakonec. „Od nikoho. Chtěl jsem...“ Znovu se odmlčel. Pojednou netušil, jak dál. „Občas toužím po ženě tak mocně, až z toho skoro šílím. Ale nejsem schopen...“ Bezmocně se odmlčel. Připadalo mu nemožné sdělit Gemmě na rovinu, že v jeho případě slova sex, bolest a vina znamená jedno a to samé. Že milostné splynutí mu připadá stejně neproveditelné jako dobrovolný skok z útesu. Že jakýkoliv dotek, byť sebenevinnější, v něm probouzí zlost a potřebu se bránit.

Kdyby nevěstka projevila zděšení či jej zahrnula projevy sympatie, zatvrdil by se. Byla však natolik zkušená, aby ho pouze chlácholila zadumaným pohledem. Graciézním švihem přehoupala dlouhé nohy přes postranici lůžka a sklouzla na podlahu. Postavila se před Nicka a počala mu rozepínat vestu. Mladík ztuhl, ale nepokusil se couvnout. „Určitě o něčem sníš,“ ozvala se tiše. „Vyvolej v sobě představy, které tě vzrušují.“

Setrásl ze sebe vestu. Zrychleně, mělce dýchal. V hlavě mu zavířily útržky hrozivých snů..., obscénních vizí, jež zakoušel v noční temnotě, kdy tělo bolelo chtíčem a napětím. Ano, jistěže se potýká s erotickými fantaziemi. Věvodí jim připoutané nohy se široce roztaženými stehny, mezi nimiž se pilně činí. K takovým oplzlostem se přece nemůže přiznat! Jenže podmanivě hnědé oči Gemmy Bradshawové jej dál němě vyzývaly a nehodlaly se vzdát. Ten pohled se zdál být k nevydržení. „Co kdybych se ti svěřila s těmi svými?“ navrhla jakoby mimochodem. „Líbilo by se ti to?“

Váhavě přikývl. V klíně se mu rozléval nesnesitelný žár.

„Sním o tom, jak ležím nahá na podiu. Pozoruje mne spousta mužů,“ spustila Gemma sametovým hlasem. „Vyberu si jednoho z nich a vyzvu jej, aby se ke mně připojil. Sdělím mu, jak mě má pomilovat, a on tak učiní. Pak přijde na řadu další a další, dokud nejsem plně uspokojená.“

Vytáhla mu z kalhot podolek košile. Nick si ji stáhl přes hlavu a mrštil propoceným svrškem na podlahu. Gemma hltala očima mládencovu obnaženou hrud. Pozoroval ji a úd mu bolestivě naběhl. Dlaní pohladila hustý porost na mužných prsou. Byl mnohem tmavší než vlasy na hlavě. Spokojeně přitom zavrňela. „Jsi docela svalnatý. Líbíš se mi.“ Zabořila špičky prstů mezi prstýnky chlupů a dotkla se nahé rozpálené pokožky. Nick ucukl a o krok

couv. Gemma mu líně pokynula, aby se k ní vrátil. „Pokud se chceš milovat, drahý, obávám se, že bez doteků to nepůjde. Zůstaň klidně stát.“ Natáhla se po horním knoflíku kalhot. „A teď se mi svěř se *svými* představami.“

Nick těkal očima ze stropu na zeď, ze zdi na sametové drapérie v oknech, zkrátka na vše, jen aby se vyhnul pohledu na Gemminy ruce ve svém klíně. „Já... Chci mít ve všem navrch,“ zachraptěl. „Představuju si ženskou přivázanou k posteli. Nesmí se ani pohnout. Není schopná se mě dotýkat... Nedokáže mě zastavit. Můžu si s ní dělat, co chci.“

„O tom sní většina mužů.“ Gemma rozepnula poslední knoflík. Letmo se přitom hřbety prstů otřela o jeho přirození. Vyrasila tím Nickovi dech. Přivinula se k němu. „Jak se dotýkáš té spoutané ženy?“

Zrudl stoupající vášní i pocitem studu. „Laskám ji úplně všude. Prsty i ústy... Nutím ji, aby mě prosila, abych si ji vzal. Křičí touhou.“ Zatnul zuby a zasténal. Gemma vysvobodila obživlé mužství z kalhot a obkroužila je štíhlým ukazováčkem. „Bože...“

„Výborně,“ zavrňela a dál je zkoumala zkušenými prsty. „Jsi velice štědře obdařen.“

Nick zavřel oči a zavrával. Zmítala jím smršť libých pocitů. „Znamená to, že uspokojím ženu lépe?“ otázal se nejistě.

Gemma jej nepřestávala hladit. „Každou ne. Některé nejsou schopny tak vyvinutého pána přijmout. Ale i to se dá zvládnout.“ Jemně ho od sebe odstrčila a přistoupila k velké mahagonové krabici, spočívající na nočním stolku. Zvedla víko a prohrabovala se jejím obsahem. „Svlékni se,“ poručila, aniž na něho pohlédla.

V mladíkovi se bouřlivě svářil strach s chtíčem. Nakonec zvířela žádostivost. Setřásl ze sebe zbytek oblečení. Připadal si zranitelný, vzrušený tak, až to bolelo. Po chvíli Gemma našla hledaný předmět a zlehka mu jej hodila.

Chytil ho a sevřel v pěstí. Nevěřicně pohlížel na sametový provaz barvy červeného vína.

Zkoprněle sledoval, jak si Gemma v pase povoluje vázačku župánku a ten se zlehka snáší na podlahu. Vystavila tak na odiv každičkou píd smyslného těla, včetně bohatých kudrlinek v klíně. S provokativním úsměvem vystoupala po schůdcích k lůžku.

Umožnila mu tak pokochat se bělostnou kyprou zadničkou. Položila se na záda, podepřená lokty, a bradou ukázala na sametový motouz v jeho prstech. „Další krok je na tobě,“ pravila.

Nick zakoušel pocit naprostého zmatku. Nechápal, jak se může vydat na milost cizinci. „Tolik mi důvěřuješ, že mne necháš to udělat?“

Odpověděla mu příjemným měkkým hlasem. „Důvěra je přece oboustranná, nebo ne?“

Mladík vyskočil na postel k ní. Když jí spoutával ruce a přivažoval je pevně k čelu postele, prsty se mu chvěly. Odteď je ženino štíhlé tělo zcela v jeho moci. Vyhoupl se na ni, sklonil se a políbil Gemmu na rty. „Jak tě mám potěšit?“ zašeptal.

„Tentokrát oblaž sebe, prosím.“ Špičkou hedvábného jazýčku mu přejela po horním rtu. „Mě uspokojíš později.“

Nick váhavě zkoumal tajemné křivky nádherné bytosti. Obavy se v záru smyslnosti postupně rozpouštěly. Kdykoliv se dotkl správného bodu – údolíčka na bělostné šíji, vnitřní strany loktů či žlábků pod řadry, Gemma se výmluvně zavlnila. Laskal ji, hladil, ochutnával příchutí hebké pleti. Opíjel se její hladkostí a omamnou vůní ženy. Jakmile touha přerostla do nesnesitelných rozměrů, vtiskl se mezi bělostná stehna a nechal se unášet vlhkou vlahou hlubinou, po níž tak dlouho marně prahl. Jedinkrát se zhoupł v bocích a ke svému ponížení vyvrcholil. Dámu uspokojit nestačil. Otrásl se slastí, zabořil obličej do záplavy zlatavých vlasů a ochraptěle zasténal.

Divoce oddechoval a neohrabaně tápal po rudých poutech, věznicích Gemmina zápěstí. Poté co ji osvobodil, se překulil na bok a nepřítomně civěl na hru stínů na zdi. Byl otupělý nenadálou úlevou. Z neznámého důvodu jej počalo štípat v koutcích očí. Rychle proto nechal klesnout víčka, aby se ubránil slzám.

Vycítil, jak se žena za ním pohnula. Zlehka mu položila dlaň na bok. Trhl sebou, ale neodtáhl se. Přitiskla ústa k mladíkovým zádům. Polibek jím projel jako rozžhavený šíp a zapálil ve slabínách nový ohýnek. „Máš talent,“ předla tiše Gemma. „Byla by škoda jej nevyužít. Ačkoliv nerada otvírám pánům své dveře, ty jsi kdykoliv vítán, Nicku. Občas se tu zastav a já se s tebou podělím o umění rozkoše. Nežádám peníze... Pouze mi tu a tam

přines nějaký dárek.“ Jelikož se ani nepohnul, hryzla jej laškovně do zátylku. „Až s tebou skončím, žádná ženská na světě ti neodolá. Co ty na to?“

Převalil se na ni a přišpendlil ji tak k matracím. Zářivě se na něj usmívala. „Jsem připraven na první lekci,“ odvětil a zamkl jí ústa vášnivým polibkem.

O TŘI ROKY POZDĚJI

Tak jako vždycky, i tentokrát Nick vstoupil do Gemmina apartmá bez klepání. O tomto čase, v neděli odpoledne, se většinou každý týden setkávali. Dávno přivykl známému oděru kůže, likéru a vůni čerstvě nařezaných květín, jež v něm podněcovaly touhu. Dnes tělo lačnilo po spojení víc než kdy jindy, jelikož ho pracovní povinnosti odvály pryč na nekonečných čtrnáct dní.

Od první společné noci se Nick bez řeči podvoloval Gemminým pravidlům. Pokud se s ní chtěl dál scházet, neměl na vybranou. Svým způsobem se stali přáteli, milování však nepřerostlo čistě fyzický rámec. Gemma nikdy neprojevila zájem o jeho srdce, pokud tedy mladík vůbec nějaké má. Chovala se k němu laskavě, ale když se párkrát pokusil promluvit s ní na závažnější téma, okamžitě ho propustila. Nastolila mezi nimi přesně takový vztah, o jakém snil. Stejně nestál o pitvání vlastní chmurné minulosti, ani o rozmotávání klubka emocí, které se v něm neustále praly.

A tak spolu týden co týden sdíleli lůžko, aniž by se kdy podělili o svá tajemství. Do písmene se drželi prvotní úmluvy. Ona byla trpělivá učitelka, on dychtivý student. V Gemmině luxusní zlatavé ložnici se toho Nick o fyzické lásce dozvěděl opravdu mnoho. Nikdy by nepředpokládal, že intimní život může být tak pestrý. Vychutnal si tajemství čirého ženství tak jako málokterý muž. Naučil se, kterak dámu uspokojit, podobně jako ovládl umění vzrušit tělo i mysl. Dokázal plně využít jemnosti i síly prstů, jazyka, zubů, rtů i penisu. Pochopil, že mnohé je otázkou disciplíny a trpělivosti. Při správném načasování donutil i zkušenou madam Bradshawovou křičet rozkoší tak, až z toho ochraptěla.

Zjistil, jak udržet ženu celé hodiny na pokraji vyvrcholení. Uměl dámu uspokojit pouhým sáním bradavek či hlazením špičkou prstu.

Během posledního setkání jej Gemma vyzvala, aby ji přivedl k orgasmu, aniž se jí dotkne. Deset minut jí šeptal do ouška barvitě sexuální fantazie. Ve svém líčení přidával na intenzitě. V okamžiku, kdy nabylo opravdu pobuřujících rozměrů, Gemma zrudla a otřásla se rozkoší.

Sotva pomyslel na její smyslné tělo, zmocnilo se ho očekávání a tělem mu vzlínaly vlny tepla. V předtuše vášni proto směle vstoupil do salonu. Pojednou se však zarazil. Na polstrované židli se rozvaloval mladý blondák, oblečený pouze do županu vínové barvy. Nicka znechutilo poznání, že stejný obléká i on sám.

Gemma mu nikdy neslíbila věrnost a on si rozhodně nedělal iluze o tom, že je jediný, s kým se během posledních tří let stýká. Přesto ho šokovala přítomnost cizího muže i nezaměnitelná vůně sexu, vznášející se ve vzduchu.

Jakmile ho neznámý spatřil, okamžitě zaujal na židli slušnější pozici. Zčervenal studem. Byl to zavalitý, nezdravě bledý holobrádek, dost neotrkáný na to, aby se cítil zahanben vzniklou situací.

Gemma připlula z ložnice oděná v zeleném negligé, jež sotva halilo široké dvorce vyzývavých bradavek. Nadšeně se na Nicka usmála. Jeho nenadálý příchod ji očividně nevyvedl z míry. „Ach zdravím, drahý,“ štěbetala. Uvolněná, přátelská, tak jako vždycky dobře naladěná. Třebaže rozhodně neměla v plánu seznámit jej s novým přítelem, nenechala se tím zaskočit.

Obrátila se k blondákovi a mile ho oslovila: „Počkej na mě v ložnici, prosím.“

Vrhl po ní pohled plný obdivu a poslechl.

Nick pozoroval chlapce mizícího ve dveřích a připomněl si své začátky. Před třemi lety byl jako on. Dychtivý, nezkušený, omámený Gemminým uměním rozkoše.

Žena zdvihla štíhlou paži a zlehka ho pohladila po tmavých vlasech. „Nečekala jsem, že se vrátíš z vyšetřování tak rychle,“ pravila beze špetky zlosti. „Jak vidíš, bavím se s novým chráněncem.“

„S náhradou za mě,“ konstatoval věčně Nick, ačkoliv jej odmítnutí mrzelo.

„Ano,“ přitakala Gemma. „Ty už moje služby nepotřebuješ. Už ti nemám co dát a je pouze otázkou času, kdy náš vztah okorá. Radši bych přestala v nejlepším.“

Nick k svému překvapení zjistil, že se mu slova zadrhávají v krku. „Ale já tě pořád chci.“

„Protože představuji bezpečí, důvěrně mě znáš.“ Povzbudivě se na něj culila. Přistoupila k němu a políbila ho na tvář. „Nebud zbabělec, drahý. Nastal čas, aby ses poohlédl po nějaké jiné.“

„Tobě se žádná nevyrovná,“ zavrčel nespokojeně.

Gemma mu odpověděla další dávkou zvonivého hihňání a políbením. „To dokazuje, že se máš stále co učit.“ V podmanivých hnědých očích zajiskřil výsměch. „Najdi si ženu, která je hodna tvého talentu. Užívej si s ní. Přiměj ji, aby tě milovala. Každý by se měl alespoň jedinkrát v životě zamilovat.“

Nick se po ní rozladěně podíval. „Tak to je *poslední* věc na světě, po níž bažím.“ Odpověděla mu upřímným smíchem.

Sáhla si na temeno a uvolnila vlasy ze spon. Rozprostřely se jí po ramenou. „Jen žádné loučení,“ zavrčela hlavou. „Řekneme si prostě na shledanou. A teď kdybys mě omluvil. Žáček čeká. Pokud chceš, dej si před odchodem drink.“

S těmito slovy vklouzla do ložnice. Dveře za ní zapadly s výmluvným cvaknutím. Nick je otřeseně sledoval, nedokázal se pohnout. „Ježíšikriste,“ procedil skrze zuby. Po všem, co spolu prožili, se ho takhle lehce zbaví. Nevěřicně se zachichotal. Doběhla ho tak, že se ani nedokázal zlobit. Gemma k němu byla vždycky tak velkorysá, tak vstřícná, že k ní pociťoval pouze vděčnost.

Najdi si ženu, opakoval si v duchu otupěle. Nesplnitelný úkol. Ženských je všude plno. Dámy na úrovni i ty zcela obyčejné, boubelaté, štíhlé, tmavovlásky, blondýny, vysoké i drobné. Na každé ho něco zaujalo. Ale otěže své sexuality popustil pouze s Gemmou. Nedokázal si představit, že by se sblížil s nějakou jinou.

Přimět ji, aby ho milovala? Nick se hoře usmál. Gemma nemá zdání, o jakém pekle to mluví. Kterápak by ho dokázala milovat? A i kdyby se přesto nějaká našla, musela by to být pořádná hlu-pačka.